

M E D I S I N E N .

Høsten 1933. 104668

r Norge snart det eneste land i Europa hvor det synes nødvendig å for-
 c visse folk at m a k t er den første forutsetning for et fremgangs-
 statsstyre. – Og det tiltross for at hundretusener i hus og hytte over
 hele landet idag venter mennene som kan ta makten og samle de stridende vil-
 jer mot et bestemt mål, rydde op med de store og små partibøygene, som dag-
 lig driver oss alle mot undergang og kaos. – Til dette gjenreisningsarbeide
 trenges en sterk og stabil regjering, dernæst dyktige fagfolk. Da er veien
 ut av uføret gitt.

D e n f i n n e s !

Folket har nu lært at våre endeløst og ørkesløst debatterende forsamlinger:
 Storting, kommunestyre, komiteer og kongressreisende nærmest er til for sin
 egen skyld. – Dessuten er jo disse forsamlinger en ypperlig tumleplass for
 de såkaldte levebrødspolitikere.

Det er disse politiske grammofoner som nu i valgets time breker i angst ut-
 ov land og strand: Fascismens politiske bukorps er på trappene! De nye,
 farlige og uklare bevegelser i tiden, ledet av politiske analfabeter. Folke-
 styret er i fare!

Det er disse folk som med Aftenposten klager over at Stortinget ikke er noe
 tess, fordi folket ikke velger flere av disse tassende partigjengere inn i
 de undredeogfemtis sal.

DET ER VÅRE POLITISKE BAGLER- OG BIRKEBEINERFØRERE SOM ER I FARE!

Det er de som ikke er klar over tidens krav på makt bak en byggende nasjonal
 linje i statsstyret. Ti folket har nu av dyrekjøpt erfaring, lært at smisk
 og løfter ved valget ikke kjennetegner føreren, men den politiske svindler.
 Folket kan idag knapt se forskjell på partiprogrammene. De er alle som vakre
 dikt, når man glemmer at de er utklekket i kald kynisme overfor det som poli-
 tikkkerne i lønnskammeret kalder for stemmekveget.

Undertiden opfører disse herrer gemene skuespill for åpen scene.
 Ingen norsksinnet mann eller kvinne vil glemme det motbydelige oppgjør som
 fant sted efterat en regjering hadde reist og tapt en stor nasjonal sak. Da
 feiret sandelig "taktikkkerne" triumfer på bekostning av landets anseelse og
 verdighet. Åre være de menn som dengang brøt ut av partibåsene og stemte som
 nordmenn.

Ingen nekter at parlamentarismen har hatt sin historiske misjon, likeså litt
 som man kan nekte at f.eks. venstrepartiet har hatt en sådan. Men utviklin-
 gen har medført, at ingen av de nuværende partier evner å skape et klart re-
 gjeringsdyktig flertall – det parlamentariske systems nødvendige forutsetning.
 Med tidens krav kan nu ikke lenger gåes på akkord. Der kreves nye former for
 statsstyret, og nye hederlige og uredde menn, som nu kan sette alt inn på
 Norges samling. Nordmennenes første virkelige samling til ett folk.

Folket har lært at frelsen ligger ikke hos dem som lovrer sig frem og spør:
 Hva? ønsker du? – Føreren sier: Du skal!

Nasjonal Samling er en folkereisning – som for hver dag vokser sig sterkere-
 en nasjonal folkereisning i Olavskorsets tegn under VIDKUN QUISLING's fører-
 skap – rettet mot det "system" som har bestått i å "styre" staten med snakk
 og partikjevl, og med en feig, såkaldt "taktisk" undfallenhet overfor de sam-
 fundsnedbrytende krefter.

Det vesentlige er idag sandelig ikke tomme løfter om gull og grønne skoger
 til velgerne. – Det viktigste er å skape en sterk fylking fra alle lag i vårt
 folk, en fylking som ved sin eksistens tvinger igjennem den nødvendige nyori-
 entering i vårt forsumpede politiske liv.

Det viktigste idag er ikke å reise rundt land og strand med politiske ønske-
 lister – det viktigste idag er at vi går igang med å helbrede et sykt klasse-
 og partisplittet samfund, som snart er døende.

Vil man helbredelse, må man også ville medisinen.

Den er n a s j o n a l s a m l i n g .

Dr. Alexander Lange,
 Prinsensgt. 7, Oslo.